

Door Peter Winteraeken

Het vereist heel wat leerwerk eer begrepen wordt dat alle dingen, gebeurtenissen, ontmoetingen en omstandigheden behulpzaam zijn.
(H4.1-A.4:5)

Ik werk parttime als ambtelijk secretaris voor een ondernemingsraad. Een rol en functie die ik in werelds perspectief vervul. Laatst ben ik met een nieuw team op scholing geweest. Twee dagen brainstormen over de in te nemen missie, visie, koers en doelstellingen voor de komende drie jaar. In feite komt het neer op het beantwoorden van de vraag 'Waartoe zijn wij hier op aarde?'. En elk bedrijf formuleert zo zijn eigen unieke bestaansgrond, waarmee men zich probeert te onderscheiden van anderen.

Kunnen deze begrippen worden ingevuld, bezien vanuit *Een cursus in wonderen*? Bestaan deze begrippen überhaupt in de Cursus? Ja zeker! De Cursus beschrijft missie als volgt:

Getuig er in je blijdschap van hoezeer de denkkeest transformeert die ervoor kiest Zijn gaven te aanvaarden en de aanraking van Christus te voelen. Dat is jouw missie nu.
(Wd1.166.15:4-5)

Dat is mijn en ieders missie: getuigen van Gods grote Liefde. In feite word ik opgeroepen om consequent en onder alle omstandigheden 'handjes en voetjes' te geven aan de beroemde zin uit de Cursus:

Onderwijs louter liefde, want dat is wat jij bent.
(T6.1.13:2)

Hoe doe ik dat, 'onderwijzen dat ik liefde ben'? Allereerst door me mijn functie voortdurend te herinneren en wel de enige functie die ik in waarheid heb:

De verlossing van de wereld hangt af van jou die kan vergeven. Dat is jouw functie hier.
(Wd1.186.14:5-6)

En hoe herinner ik me 'mijn enige functie'? De enige functie die werkelijk gelukkig maakt? Het geluk, dat niet verdwijnt bij elke veranderende omstandigheid, ontstaat doordat ik me voortdurend herinner:

Ik ben hier alleen om werkelijk behulpzaam te zijn.
(T2.V-A.18:2)

En dat *werkelijk behulpzaam* zijn bestaat alleen uit geven. Onder alle omstandigheden oefenen om voortdurend in verbinding te blijven met onze innerlijke gids, de Heilige Geest/Jezus. Weten dat ik Liefde ben, geen persoonlijkheid met een lichaam. Alle persoonlijke behoeften verdwijnen in de wetenschap dat ik geen behoeftes *heb*: omdat ik *ben* wat ik werkelijk *wil*. Ik ben die liefde, die vrede, dat geluk waarvan ik dacht het buiten mij te vinden. Nu stopt 'het willen' en start 'het geven'. Dat is een geven zonder voorwaarden, zonder oordeel, zonder vooropgezet plan of doel voor ogen. Louter waarachtig aanwezig zijn, in elk nu. Om, zorgeloos over de toekomst en zonder

schuldbesef over het verleden, te geven wat elke situatie *nu* vraagt. En elke situatie vraagt om liefde, om verbinding.

Want Liefde moet geven, en wat in Zijn Naam wordt gegeven neemt die vorm aan welke in een wereld van vormen het meest bruikbaar is.

(Wd1.186.13:5)

Geven - zonder iets te willen - kan alleen als ik innerlijk verbonden blijf met de Heilige Geest/Jezus, Dan ben ik automatisch verbonden met datgene wat zich aandient in de vorm. Elke weerstand verdwijnt en alles nodigt uit tot een oprechte zegening. In feite geef en onderwijs ik louter mijn ware identiteit. En alle concrete handelingen en woorden verwijzen slechts naar deze identiteit die wij allen delen. En dat geven, dat zegenen, maakt gelukkig:

Want in die heilige waarneming zul je heel worden gemaakt, en de Verzoening zal van jouw eigen aanvaarding daarvan uitstralen naar eenieder die de Heilige Geest je zendt om door jou te worden gezegend. In ieder kind van God is Zijn zegen aanwezig, en in jouw zegening van Gods kinderen ligt Zijn zegen voor jou.

(T12.VII.1:5-6)

En deze heilige waarneming is niets anders dan met visie kijken:

Christus' ogen zijn open, en Hij zal alles met liefde aanschouwen waar jij naar kijkt, mits jij Zijn visie als de jouwe aanvaardt. De Heilige Geest bewaart de visie van Christus voor iedere Zoon van God die slaapt. In Zijn zicht is Gods Zoon volmaakt, en Hij verlangt ernaar Zijn visie met jou te delen.

(T12.VI.4:4-6)

Nu zijn missie, visie en functie vanuit *Een cursus in wonderen* benoemd.

En de koers? Die staat vast:

We gaan naar God. Sta hierbij stil en denk hierover na. Kan er een weg zijn die heiliger is, of meer jouw inzet, je liefde en je volle intentie verdient? Welke weg zou jou meer kunnen geven dan alles, of minder bieden en toch de heilige Zoon van God tevredenstellen?

(Wd1.155.12:1-4)

En met God voor ogen kunnen wij alleen maar *werkelijk behulpzaam* zijn door te dienen:

Vanaf deze dag neemt jouw dienaarschap een oprechte toewijding aan en een gloed die van jouw vingertoppen uitgaat naar hen die jij aanraakt, en hen zegent naar wie jij kijkt.

(Wd1.157.5:1)

Focus op Liefde!